

Veerle Solia

Van: Mediadoc <fa634702@skynet.be>
Verzonden: vrijdag 27 juli 2012 13:43
Aan: Mediadoc
Onderwerp: Groene Belg 752: 'Vrouw van de straat' / EURO-DOCU-TV / 'Au cul du Loup':
Ontwapenende trektocht terug naar de natuur

De Groene DOCU-Belg 752

Onafhankelijk Belgisch e-dagblad - 27/07/2012 - 13 pagina's

'Vrouw van de straat' / EURO-DOCU-TV / '
'Au cul du Loup': Ontwapenende trektocht terug naar de natuur

FEMME DE LA RUE

'Vrouw van de straat'
('Femme de la rue')

Studentendocu toont hoe vrouwen Brussel uitgepest worden

Waarom al die halfnaakte reclamevrouwen in het straatbeeld ? Hoe lang nog laten meisjes en vrouwen zich Brussel uitpesten door hen lastigvallende jongens en mannen ? En hoe valt dit te linken met wat Turkije op de Balkan nastreeft ? Leest u verder ?

'Wat is je prijs ?'

Het Brussels **Steunpunt voor Allochtone Meisjes en Vrouwen** (SAMV) vroeg me een paar jaar geleden om een student die voor hen een filmopdracht kon realiseren. Waarop ik hen bezocht en voorstelde aan een filmstudente met interesse. Wat we toen aan **verhalen** hoorden, was 'straf'. **Over het station Brussel Zuid bijvoorbeeld en hoe ook allochtone meisjes daar 's avonds met angst naar toe gaan of er uit vertrekken.**

Nu heeft de 25-jarige RITS-studente **Sofie Peeters** in Brussel - meer bepaald het Anneessens-kwartier.- een **documentaire** gemaakt die in de pers behoorlijk wat ophef doet opwaaien. Een documentaire **over de wijze waarop vrouwen en meisjes in delen van onze hoofdstad door allochtone jongens en mannen de dag door geschoffeerd worden**. Met vragen als "voor hoeveel ?" en verwijten als 'pute' en ' salope'. Het overkwam een zus en schoonzus van me jaren geleden ook, toen ze me opzochten in Schaarbeek. En in Schaarbeek en Brussel heb ik het wel vaker gezien, hoe jongens meisjes lastig vielen. Dat dan niemand die meisjes te hulp komt, zoals in Sofie Peeters' film gesteld wordt, is begrijpelijk. Wie neemt het in zijn eentje op tegen zulke heethoofden ?

Aan de meisjes is het - zo wordt vaak geredeneerd - om er zich uit te kletsen. Zo dacht ook een vroegere Marokkaanse vriendin van me erover. Zij vond het allemaal niet zo erg. **"Je moet die jongens kennen"**. En je er met een kwinkslag van af maken. Maar wat als je niet in de stemming bent voor een kwinkslag ? Wat als mannen zoals gebeurde met de filmmaakster intimiderend tegen je oplopen en van alles in het oor fluisteren . ? Of beginnen spuwen ? Of ei zo na handtastelijk worden ? Ei zo na ? Eén van de meisjes in Peeters' documentaire getuigt dat ze zich al drie keer heeft moeten losrukken. Dat is **het nafluiten ver voorbij**.

Bij Knack vind je ondertussen een artikel dat vergoelijkend als volgt begint: **"Seksisme op straat komt wereldwijd voor en wordt uitgelokt door verschillende individuen, ongeacht hun culturele achtergrond of sociale status in de maatschappij."** Uitgelokt ? Enfin, de toon is dat het overal voorkomt. Ja, maar niet op de manier waarop het zich nu in Brussel manifesteert.

Twee andere meisjes vertelden in de documentaire dat ze de stad omwille van al de macho-intimidatie gingen verlaten en ook de documentairemaakster heeft Brussel ingeruild voor Leuven. **De verdringing door allochtoon verbaal geweld, in de praktijk getoond**. Die drie jonge vrouwen uit de documentaire zijn niet de eersten en ze zullen niet de laatsten zijn. Onlangs bleek nog uit een enquête hoe Belgische meisjes heel negatief staan tegenover migranten. We weten weer wat beter waarom.

Overigens zijn niet alleen autochtone Belgische meisjes en vrouwen **slachtoffer**. **Ook allochtone meisjes** getuigen in de documentaire van wat ze over zich heen krijgen én hoe ze zich proberen aan te passen. Maar wat voor een inperking van de vrijheid van de helft van de bevolking is dit, in het hart van beschaafd Europa !

Een beeld uit de documentaire met rechts de aangeklampte Sofie Peeters

Westers reclamenaakt alom

Zowel de RTBF (die ook een studiogesprek had met Philippe Close, PS-schepen in Brussel) **als de VRT** schonken op vrijdag in hun journaals aandacht aan het studenteneindwerk. **Terzake** op Canvas zond het - deels met verborgen camera gefilmd - werkstuk integraal uit. Voorafgegaan door een studiogesprek met de maakster en afgerond door een **debat** met Mechels VLD-burgemeester Bart Somers en Molenbeeks filmmaker Hassan Rahali. Die laatste sloot het gesprek ongelukkig af door drukdoende nog iets te willen zeggen over de verantwoordelijkheid van de vrouw, wat Bart Somers stilzwijgend moest aanhoren op een manier die hem tot de mondgesnoerde winnaar van het debat maakte.

Rahali had zich beter gefocust op de ook in de documentaire aan bod gebrachte **manier waarop de reclame in het Brusselse straatbeeld, de vrouw aan de lopende band halfnaakt, met open mond enzoverder, als lustobject toont**. Je kan daar vaak niet naast kijken, maar daar vragen bij stellen, deed Katleen Cools blijkbaar liever niet. Moeilijk is het, je **eigen 'cultuur' in vraag** te stellen. Maar als je dat wel doet, kan je **met meer recht anderen bekritisieren**.

Alleen maar omdat ze werkloos niets om handen hebben ?

Die anderen dat zijn allochtone mannen in Brussel, meestal van islamitisch-Arabische afkomst. Vaak werkloos. Niets om handen. Geen geld om zich in de dure stad te amuseren. En dan vinden ze er niet beter op dan meisjes en vrouwen lastig te vallen.

In een interview met de RTBF en ook in Terzake **ontkrachtte Sofie Peeters dat ze racistische intenties had**. "Je crois que 9 fois sur 10 c'étaient des gens allochtones. Mais, encore une fois, ce n'est pas vraiment typique pour Bruxelles mais c'est typique, je crois, pour **les quartiers plus pauvres, les quartiers avec beaucoup d'hommes un peu machos**".

Is het allemaal een kwestie van armoede ? Een sociaal-economisch probleem ? Velen ter linkerzijde zullen het graag geloven. We zien pater Johan Leman binnenkort op De Wereld Morgen al zijn mantra herhalen: "Geef die gasten werk."

Alsof dat zo makkelijk zal zijn. Alleen al door hun aantallen. De bevolking van Brusselse gemeenten zoals Schaarbeek en Molenbeek is pijlsnel aan het stijgen. En in sommige wijken is het geen multicultuur meer, maar opnieuw een (andere) monocultuur.

Teju

Cole

Een onverdachte bron daarover is de Afro-Amerikaan Teju Cole die deze week in Knack aan het woord komt, als schrijver van het boek "Open Stad". In 2006 woonde hij in Brussel. In Knack zegt hij daarover: "Op straat zag ik een mate van diversiteit die je in New York enkel in Queens aantreft. De aanwezigheid van mensen uit Noord-Afrika is indrukwekkend, overweldigend bijna. Ik kan best begrijpen dat een oude man die opgroeide in Brussel denkt; dit is niet de stad zoals ik ze ken. Wat doe je met dat ontheemde gevoel?"

Inderdaad, het volstaat als je van het Belgische platteland komt, even de trein uit te stappen in Schaarbeek en de kant op te gaan van de Aarschotstraat: je waant je in een ander land.

Een fase of een probleem typisch voor de islam ?

In de documentaire van Sofie Peeters getuigt ook een Koerdische oud-studente van me. Zij is goed bekend met de situatie in Egypte en wijst er op hoe vrij de vrouwen vroeger waren in Egypte. En hoe het ook daar nu veranderd is. Het gaat volgens haar om een fase in de Arabische cultuur. Het is niet altijd zo geweest. Versta: het hoeft niet altijd zo te blijven.

Vanwaar komt dan die terugval in de Arabische regio en in onze allochtone stadswijken ? Zo ver ging het onderzoek van Sofie Peeters niet. Maar je kan denken aan de manier waarop **Saudi-Arabië** overal met petrodollars **de meest bekrompen vormen van islam steunt**. Zo een klimaat scheppend waarin deze week een eerste Egyptische TV-omroep van start kon gaan waarop vrouwen alleen in niqab mogen presenteren en geïnterviewd worden. Nog even verder en we hebben Afghaanse toestanden, waarin vrouwen van de Taliban zelfs het huis niet uit mogen. De Taliban die door de Afghaanse verzetsvrouwen van RAWA, criminelen genoemd worden.

Laat er nog sprake zijn van een fase, van een proces. Anderzijds valt er ook een constante op. De islamitische sluiers en alles wat er bij hoort, tot en met de extreme vrouwenonderdrukking zoals in Afghanistan en Pakistan, dat tref je buiten de islamregio, nergens aan. Niet bij de Afrikanen, niet bij de Indianen, niet in het Westen, niet bij de Chinezen, Hindoe's of Japanners. Vrouwen werden en worden in veel culturen achteruitgesteld, maar de manier waarop het in de islamregio gebeurt met vaak het moeten verbergen van heel het lichaam, maakt die regio uniek. Wijst er ook op, dat **het probleem wel degelijk in de islam en in een aantal Arabische culturen zelf aanwezig is**. En neen, dit vaststellen is geen vorm van islamofobie. Gewoon een vaststelling.

Alleen in islamitische landen tref je zulke onzichtbaar gemaakte vrouwen. Waarom ?

Als die vaststelling gemaakt kan worden, dan wordt het hoog **tijd dat overheden overal ter wereld, paal en perk stellen aan 'radicale' vormen van de islam.** Een Brusselse socialist stelde ooit: we hebben ons niet van de pastoor bevrijd, om ons nu de wet te laten dicteren door een imam.

Steven Samyn, 'chef politiek van De Morgen' schrijft nu naar aanleiding van de documentaire: "Het niet-tolereren van bepaald gedrag gaat **niet over nieuw fascisme** of het gedogen van een extreem rechts discours, maar over een verdediging van bepaalde waarden. Waarden die nodig zijn willen we onze steden, en Brussel in het bijzonder, leefbaar houden. Dat los je niet op door de ogen te sluiten, maar door het debat aan te gaan. Een debat dat net zo goed moet gaan over hoe allochtone jongeren uitzicht kunnen krijgen op een betere toekomst. Maar ook duidelijk maakt dat **onze samenleving niet aanvaardt dat vrouwen op straat voor hoer worden uitgescholden, simpelweg omdat ze vrouw zijn.**"

En dat het allemaal zo'n vaart niet loopt, mag nu toch betwijfeld worden. Men hoeft de baas van de Belgische Staatsveiligheid niet sympathiek te vinden om ook zijn woorden ernstig te nemen: "**Salafisme is de grootste bedreiging voor België**" kopte De Morgen op vrijdag boven een interview met administrateur-generaal Staatsveiligheid Alain Winants. Winants zou beter meer aandacht besteden aan de **NVA** maar ook het salafisme, de radicaalste stroming binnen de islam, moet hij in de gaten houden want "**Politiek salafisme is een sluipend gif en kan leiden tot een polarisatie binnen onze maatschappij.**" Een polarisatie tussen met name de extreme islamisten en extreem rechts.

Wat zal 'links' dan doen ? Het moet in alle geval beseffen dat we door de groeiende aanhang van een conservatieve islam in België, straks moeten vrezen voor het weer inperken van **het recht op abortus, op euthanasie enzoverder.** Verworvenheden van de zich bevrijdende westerse mens.

Ondertussen stellen politici aan beide kanten van het Belgisch taalgordijn wel al voor om een **einde te maken aan de straffeloosheid** van het vrouwenpesten in de steden. Zowel Philippe Close, PS-schepen in Brussel als Mechels VLD-burgemeester Bart Somers pleitten daar op vrijdag voor. Maar ook dat is makkelijker gezegd dan gedaan.

Er zal veel meer moeten gebeuren. Een betere **opvoeding** bv. Maar ook moet er een **bevolkingspolitiek** komen die verhindert dat de Brusselse jonge bevolking nog verder explosief toeneemt, met alle negatieve gevolgen van stedelijke frustraties tot gevolg. Maar daarover durft haast niemand spreken.

Finaal moeten we de steden zelf afbouwen. Niet zoals Stijn Oosterlynck deze week op De Wereld Morgen nog bepleit, de stedelijkheid van Vlaanderen nog versterken. Niet zoals de 'groenen' van Oikos propageren dat we de steden tegelijk kunnen laten groeien en meer solidair en ecologisch maken. Je stapelt de problemen niet nog meer op, als je een toestand verbeteren wil.

Tegenover dat altijd meer willen hebben, staat bijvoorbeeld de Slow City beweging en het pleiten voor steden met maximum een 20.000-tal inwoners. Als ik zie hoe gemoedelijk het leven er aan toe gaat in een Ardens stadje zoals Limbourg waar iedereen elkaar vriendelijk groet - 5.800 inwoners, bevolkingsdichtheid: 235 hab./km²; vergelijk met Sint-Josse: 24 165 hab./km² - dan moeten we medelijden voelen met al wie ver van gezondmakend groen en vrije natuur, zijn dagen moet slijten in **stedelijke betonwoestijnen. Gekmakend gewoon. Geen wonder dat de farmamaffia in België gouden zaakjes doet.**

De Ottomaanse ambities van een Turkije dat de Europese Balkan niet wil opgeven

De avond van de uitzending op Canvas ging ik kijken bij een paar linkse websteaks om te zien of ze deze reportage hadden aangekondigd. Niets op De Wereld Morgen, niets bij MO of Indymedia Antwerpen. Bij DWM wel dit IPS-stuk over Turkije:

Een stuk dat helpt de naïeviteit de wereld uit te helpen. De wereld was, is en blijft een strijdtoneel. En je kan dat strijdtoneel maar beter betreden met een realistische inschatting van waar andere mensen en volkeren toe in staat zijn.

Het IPS artikel van de hand van Vesna Peric Zimonjic titelde: **"Turkije aast openlijk op Balkan"**

Turks premier

Erdoğan

De uitspraak van de Turkse premier vorige week dat zijn land zich nu over Bosnië-Herzegovina ontfermt, zorgde voor heel wat opschudding in de Balkan. Maar analisten weten al langer dat Turkije deze regio als een prioriteit in zijn buitenlands beleid beschouwt. (...)

De Turkse premier wekte vooral wrevel op omdat Bosnië een zeer diverse bevolking heeft, ook met etnisch-religieuze gemeenschappen als Bosnische moslims, katholieke Bosnische Kroaten en orthodoxe Serviërs. Deze laatste twee zijn goed voor meer dan helft van de vier miljoen inwoners van Bosnië. Zij zullen zich de **500 jaar van Turkse overheersing**, die eindigde met de val het Ottomaanse rijk vlak na W.O.I, **bijna uitsluitend herinneren als een periode van zware onderdrukking. (...)**

Niet-moslims maken zich openlijk zorgen over de invloed van de islam in de regio. "Mensen die niet tot het islamitische geloof behoren, zijn verbaasd om te zien hoeveel vrouwen in Sarajevo een hoofddoek dragen, terwijl Bosnië voor de oorlog in de jaren 1990 een seculier land was", zegt Zijad Jusufovic, gids in de Bosnische hoofdstad Sarajevo. "Er zijn ook minder zichtbare tekenen, bijvoorbeeld dat werkloze mannen financiële steun krijgen als ze geregeld naar de moskee gaan. Zulke zaken dateren van de jaren 1990, wanneer **Saoedi-Arabië, Indonesië en Maleisië** de moslims hier begonnen te steunen." (. . .)

"Het Turkse buitenlandbeleid wordt door historici en analisten als **neo-ottomanisme** omschreven: deze ideologie is een mix van islamisme, Turks nationalisme en Ottomaans imperialisme." (...)

Een blik op de **economische aanwezigheid** van Turkije in de Balkan toont dat die in stijgende lijn gaat. "**Ook cultureel** is Turkije steeds prominenter aanwezig. "Turkse soaps zijn hier veel populairder dan de Zuid-Amerikaanse. Met deze strategie (van **soft power**) creëren ze een positief beeld van Turkije." (1)

De Afro-Amerikaanse schrijver Teju Cole mag dan in Knack al stellen dat "er steeds meer mensen zijn met een **hybride nationaliteit**" en dat "**nationaliteit een achterhaald begrip is**", de realiteit leert dat de **natiestaten toch nog een tijd belangrijk blijven**. Met alle positieve gevolgen vanden voor de nationale organisatie van bescherming en welvaart van hun bevolkingen. Maar ook met vervelende aspecten zoals het nationalistisch expansionisme van sterke landen zoals Turkije. **Zo ook met godsdiensten**. Vanuit hun dogmatische totalitaire visie zullen die altijd naar uitbreiding blijven streven.

Combineer nationalistisch en godsdienstig expansionisme met massamigratie, en het laat zich voorspellen dat West-Europa met zijn grote groepen niet of zwak geïntegreerde Turken en Marokkanen - niet zelden ook nog eens racistisch uitgebuit in allerlei rotjobs die Europeanen zelf niet meer willen doen - **spannende tijden** te wachten staat. Tijden waarop onze ultraliberale politici ons van geen kanten voorbereiden. Politici rijden immers vooral voor het belang van grote bedrijven voor wie alleen de winst telt er er dus veel en goedkoop uitbuitbaar, productie- en consumptie-volk beschikbaar moet zijn.

De beste manier om én het kapitalisme te bedwingen, én de natuur van verdere vernieling te vrijwaren én meer echt menselijk geluk te bekomen, is en blijft gelegen in een geleidelijke bevolkingsafbouw. Maar probeer dat maar eens uit te leggen aan "industriële groen-links" dat meestal niet verder geraakt dan dat het de kapitalistische barak wil overnemen.

Jan-Pieter Everaerts

(1) <http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2012/07/25/turkije-aast-openlijk-op-balkan>

EURO-DOCU-TV GUIDE-TELE-DOCU-TV-GIDS

Een subjectieve selectie van sociaal/ecologisch/cultureel . . . relevante documentaire uitzendingen.

Zaterdag 28/07 Samedì

Canvas

Niets te melden deze week voor het tweede net van de VRT, wegens al Olympische commercie wat de klok slaat

TV Eén

20.50-21.20: **Planeet Kuifje**: documentairereeks over avontuurlijke reisbestemmingen, vandaag: **Arnhemland**, een gebied in Noord-Australië drie keer zo groot als België dat geheel voorbehouden is aan de Aboriginals die er 'de oudste beschaving ter wereld' in leven houden.

BBC 2

22.20-23.50: **Nine symphonies that changed the world**: documentaire over de 9 symfonieën van Beethoven

Zondag 29/07 Dimanche

ZDF

19.30-20.15: **Terra X: Wunschfilm**

RTBF La Une

20.10-21.15: **Le Jardin extraordinaire**: natuurmagazine

BBC 2

21.00-22.00: **Engineering Giants**: documentairereeks over de constructie van grote machines; vandaag: **Ferry-strip-down**

22.00-23.00: **The dark: Nature's nighttime world**: het leven in de Zuid-Amerikaanse jungles bij nacht

Maandag 30/07 Lundi

BBC 2

20.00-21.00: **Coast: Riddle of the Tides**

21.30-22.00: **Panorama**: onderzoek van het plan om miljoenen arbeidsongeschikte Britten geen uitkering meer te geven en hen aan het werk te zetten

22.00-23.00: **Horizon: Mission to Mars**: wetenschappelijk magazine

Dinsdag 31/07 Mardi

Nederland 2

21.15-22.00: **Altijd wat:** op reis met mensen die ooit naar Nederland gevlucht zijn, vandaag de Syriër Almuthana Arja

23.45-00.40: **AVRO Close Up: How are you Elmgren & Dragset ?**

BBC 2

22.00-23.00: **The Midwives: Delivering under pressure:** documentairereeks over verloskundigen in de UK

Woensdag 18/07 Mercredi

BBC 2

20.00-20.30: **Coast:** natuurdocumentairereeks, vandaag: de Nederlandse kusten

RTBF 1 - La Une

20.20-22.00: **Devoir d'Enquête:** infomagazine

22.00-23.15: **En bonne intelligence**

23.15-23.50: **MG-Docs: Paradis blanc,** wetenschappelijk magazine

ARD

22.45-23.30: **Deutschland, deine Künstler;** documentaire

23.30-00.15: **Die Gejagten;** documentaire

Donderdag 19/07 Jeudi

Nederland 3

21.00-21.35: **Metropolis:** documentaire over gebitsverzorging

21.35-22.30: **Strijders voor de liefde:** documentaire over voorvechters van de rechten van holebi's

Nederland 2

23.45-00.40: **Holland Doc: Compassie - The next life:** documentaire over Chinese koppels die hun enig kind verloren in de grote aardbeving van 2008 en opnieuw een kind willen.

Vrijdag 20/07 Vendredi

BBC 2

21.00-21.30: **Coast:** natuurdocumentairereeks, vandaag: Lillesand to Geirangerfjord

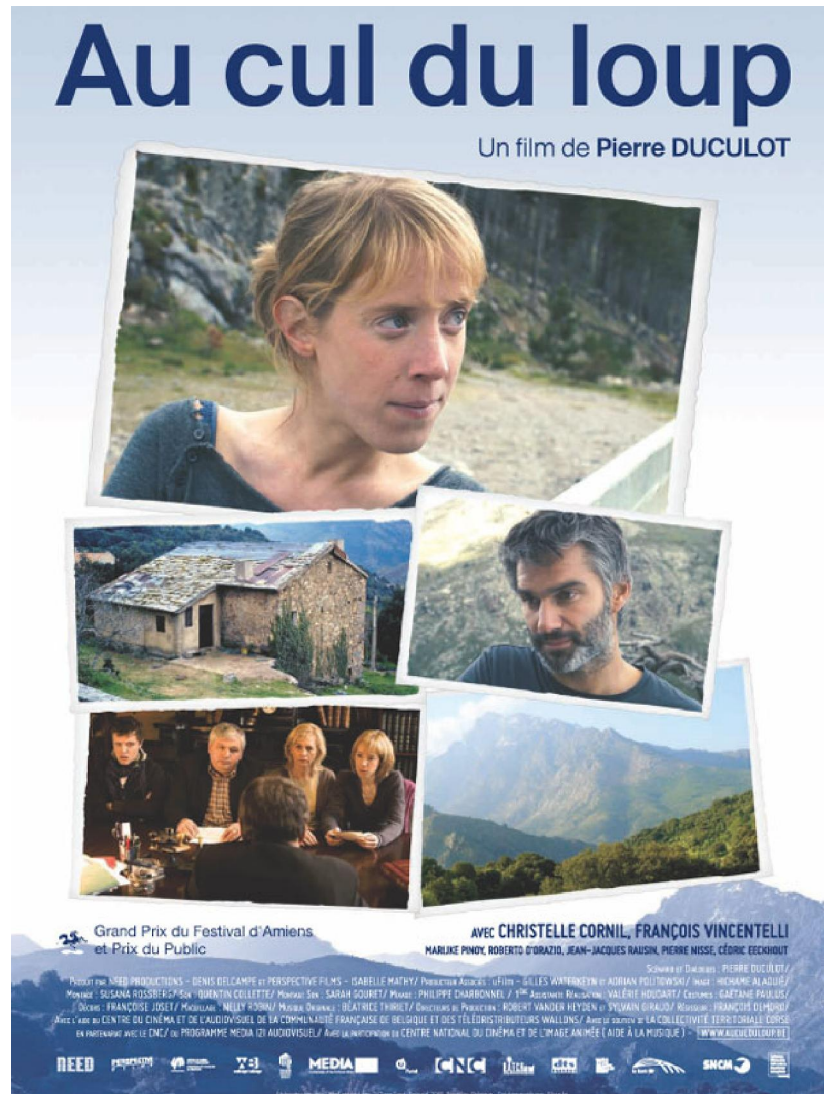
22.00-23.00: **The Great British Story: A People's History:** documentairereeks over de geschiedenis van Groot-Brittannië, gezien door de ogen van gewone burgers

France 3

20.35-23.35: Thalasse, het magazine van de zee

FILM

AU CUL DU LOUP

Ontwapenende trektocht terug naar de natuur

Waar dromen kleine en grote meisjes van? Van de prins op het witte paard ongetwijfeld. Van ergens een verborgen schat? Zeer zeker.

Christine, net 30 jaar geworden, met een opleiding plastische kunsten achter de rug, lijkt echter het dromen te hebben opgegeven. Ze verkommt in het grauwgrijze Borinagedorp Marchienne, in de slagschaduw van Charleroi. Tot ze op een dag van haar nona, haar pas overleden grootmoeder van Italiaanse komaf, **een huis erft**. Maar wel in Mausoleo, **in het noorden van Corsica, aan het eind van de wereld - vandaar de titel AU CUL DU LOUP** -, in proper Nederlands: in het hol van Pluto.

"Verkopen !" Zo dicteert haar vader onbehouwen (oud-syndicalist Roberto D'Orazio die acteert zoals men hem kent: stug, impulsief, 'n tikkeltje teatraal maar niet onsympathiek). "Verkoop ik het zonder het te hebben gezien dan verraad ik mijn grootmoeder" riposteert dochterlief koppig en ze vertrekt.

Deze ware pelgrimstocht naar het piepkleine, weinig exotische oord met nog amper bewoners levert de moedige rugzaktoeriste behalve een flinke dosis wantrouwen, wanhoop en ongeloof (het huis blijkt een krot en niet veel meer waard dan 40.000 euro), bij plaatselijke inwoners **eveneens sympathie op, en ook bijzondere nieuwtjes over haar voorouders, haar grootmoeder in het bijzonder. En laat haar een best aardige kerel ontmoeten die van het herdersbestaan zijn leven wil maken.**

Een nieuwe start wenkt: terug naar en in harmonie leven met de natuur. Maar dan moet ze thuis eerst wel even orde op zaken gaan stellen. Hoop en uitzichtloosheid, eenzaamheid en solidariteit, liefde en opportunisme... Ze schurken zo dicht tegen elkaar aan dat Christine niet altijd goed weet of het wenen haar nader staat dan het lachen.

In zijn van lyriek doordrongen erg verdienstelijk langspeelfilmdebuut heeft de Waalse filmer Pierre Duculot ook oog voor de couleur locale op het eiland Corsica aan de hand van gebruiken en tradities (zoals het in een cirkel opgestelde polyfone mannenkoor). De aftandse woonst te midden de ruige natuur van Corsica is misschien wel een metafoor voor de toekomstloosheid van de Borinage. Met dat verschil dat het peperkoekenhuisje op Corsica uitnodigt om eens duchtig onder handen te worden genomen. Door én met z'n allen... Want iedereen wil dat de volgende generatie het beter heeft. Een oude migrantendroom.

Freddy Sartor - Filmmagie

GENRE Psychologisch drama; REGIE & SCENARIO Pierre Duculot; FOTOGRAFIE Hichame Alaouié; CAST Christelle Cornil (Christina), François Vincentelli (Pascal), Marijke Pinoy (Annette), Roberto D'Orazio (Alberto), Jean-Jacques Rausin (Marco); PRODUCTIE B-F - 2011 - 82'; DISTRIBUTIE Need productions

AU CUL DU LOUP - INTERVIEW

Christelle Cornil & Pierre Duculot

"De meeste mensen hebben nood aan een terugkeer naar het platteland."

Op het Filmfestival van Amiens kreeg de als langspeelfilmer debuterende Belg Pierre Duculot uit handen van de filmers Joe Dante & Bertrand Tavernier de **Grote Prijs én de Publieksprijs voor AU CUL DU LOUP**. Een mooie bekroning voor een even persoonlijk als intimistisch familietafereel.

FILMMAGIE: Het huis in Corsica dat de jonge vrouw van haar oma erft, een krot eigenlijk, is dat **een metafoor voor de regio in en om Charleroi** die ze wil ontvluchten? Ik bedoel: **er is nog iets aan te doen** als men de handen uit de mouwen wil steken?

PIERRE DUCULOT: Wat beide regio's gemeenschappelijk hebben is dat ze **arm** zijn. En inderdaad, als men zich niet haast dan zijn beide regio's ten dode opgeschreven. Van de huizen in het dorp op Corsica waar we hebben gedraaid is amper de helft nog bewoond. Er is helemaal geen werk voor niemand, behalve dan in een school, de post en nog enkele andere diensten. Marchienne, waar we het Belgische gedeelte hebben opgenomen, is hetzelfde verhaal: in de straat waar we filmen staat de helft van de huizen te koop, en behalve wat sociaal werk is er niets, geen werk. In de streek rond Charleroi komen er wel ondernemingen bij maar gezien de enorme nood is dat weinig, veel te weinig.

Een belangrijk gegeven voor beide regio's is ook de **migratie** tussen noord en zuid. In Corsica zijn in de jaren 20-30 vele Italianen gepasseerd. Ofwel zijn ze naar elders getrokken of ze hebben zich met de Corsicaanse bevolking geassimileerd. De maghrebijnse gemeenschap is groot op Corsica omdat het vlakbij ligt. Vele migranten uit Marokko en Algerije houden daar halt. De streek rond Charleroi en Corsica hebben heel wat gemeen. Met tevens een grote rol voor de familie in beide gevallen.

FILMMAGIE: Het personage van Christina is vrij complex; **ze zoekt een uitweg terwijl de situatie nogal uitzichtloos is**.

CHRISTELLE CORNIL: Aan de basis is de situatie voor haar **niet zo hopeloos**. Ze heeft een lief, haar relatie met haar vader is wat ze is, ze accepteert hem, haar broer verdient de kost, de verstandhouding met haar moeder is zeer goed en van haar pas overleden grootmoeder hield ze bijzonder veel. Dat hebben we jammer genoeg niet in de film kunnen ontwikkelen, al hebben we er veel over gepraat. Maar op een bepaald ogenblik – ze wordt 30 jaar – staat Christina **op een kruispunt** in het leven en doet zich de mogelijkheid voor om haar leven een draai te geven. Het feit dat niemand door heeft dat ze niet gelukkig is en ook niemand naar haar wil luisteren doet haar afhaken. Ze wordt zich ervan bewust dat ze al haar dromen heeft laten vallen. Dat is iets wat iedereen

wel overkomt; je accepteert gaandeweg dingen die heel gewoon worden en als je niet oplet raak je opgesloten. En dan kan je zo ongelukkig zijn dat je zelfs niet merkt dat er vlakbij een deur op een kier staat...

P. DUCULOT: Christina is iemand die een vrij banaal leventje leidt; onbewust voelt ze echter aan dat het niet goed zit. En gelukkig voor haar krijgt ze van haar grootmoeder als erfenis dat huis op Corsica. Haar oma wist zeer goed wat ze deed toen ze die keuze maakte. Om twee redenen. Het zou Christina wat afleiding brengen afleiden en ten tweede heeft ze bij zichzelf gezegd: Als ik dat huis wil redden samen met die herinnering aan Corsica waarover in de familie na dertig jaar niemand meer spreekt dan moet ik dat doen.

FILMMAGIE: Christelle, ben je **diep in jezelf gaan spitten om deze rol aan te kunnen?**

C. CORNIL: Het personage van Christina heeft ook veel met mij te maken. Op een bepaald moment wou ik tijd gaan vrijmaken voor mezelf en moest ik beslissen of ik wel met acteren wenste door te gaan. Ik werd daarin niet gesteund door mijn prof. Bovendien wou ik ook komaf maken met anderen te plezieren. Waarom wil ik acteren? Zo vroeg ik me af. Omdat ik iets te zeggen heb. Omdat ik, zoals Pierre, dezelfde waarden heb over familie, het koppel en emancipatie. Ik ben ervan overtuigd dat **als je zelf goed in je vel zit dat dat afstraalt dan op de mensen om je heen.**

FILMMAGIE: **Hoe belangrijk is het thema 'terug naar de natuur'?**

P. DUCULOT: **Essentieel.** Ik reis heel veel: te voet, met de trein, auto, met de fiets... Ik zie regio's met magnifieke landschappen, uitgestrekte velden vaak samen met tal van huizen die niet meer dan een ruïne zijn. En dan zijn er de grote steden, ook in het rijke westen, met een troosteloze periferie. Men is er een bedrijvigheid aan het ontwikkelen die geen enkele rekening met de aarde houdt. Daarenboven zie je dat **de meeste mensen met het leven dat ze nu leiden nood hebben aan een terugkeer naar de buiten, naar het platteland...**

Freddy Sartor

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op BE13-4253-1567-1139 - BIC: KREDBEBB

van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

*De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie:
mediadoc.diva@skynet.be*